

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ 711-U-1968-P-81-19/20-19-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PRIDANO POŠTY

dana 28-05-2020 20

Prilog 1

Poslovni broj: UsI-4456/19-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Maji Valušnig, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Zlodi, u upravnom sporu tužitelja Željka Lackovića, iz Đurđevca, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Zagreb, Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon usmene i javne rasprave, 22. svibnja 2020.,

presudio je

I Poništava se odluka tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-I-1980-P-81/19-08-8 od 22. studenog 2019.

II Obustavlja se postupak pokrenut odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, Broj: 711-I-1370-P-81/19-06-8 od 10. svibnja 2019.,

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, BROJ: 711-I-1980-P-81/19-08-8 od 22. studenog 2019. utvrđeno je da je tužitelj sudjelovanjem u odlučivanju Državnog sudbenog vijeća o imenovanju suca Alena Goluba, koji je prethodno donio presudu kojom je supruzi dužnosnika priznata odšteta u iznosu od 40.000,00 kn, za suca Županijskog suda u Bjelovaru, kao dužnosnik, zastupnik u Hrvatskom saboru propustio očuvati vlastitu vjerodostojnost te povjerenje građana, čime je počinio povredu načela djelovanja iz članka 5. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Tužitelj pobija zakonitost osporavane odluke zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je postupak pokrenut samoinicijativno, protivno odredbi članka 39. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, da je izreka nedorečena, budući da u istoj nije navedeno koje je od načela obuhvaćenih u članku 5. stavku 1. navedenog Zakona tužitelj povrijedio. Smatra da nije postojao razlog za izuzeće u odlučivanju u Državnom sudbenom vijeću, zbog minornosti utjecaja njegovog glasa na konačnu odluku, te da bi upravo samo izuzimanje predstavljalo narušavanje vlastite vjerodostojnosti i davanje utemeljenosti kasnijih medijskih konstrukcija. Poziva se na pravna shvaćanja Ustavnog suda Republike Hrvatske izražena u odluci poslovni broj U-III-673/18 od 2. srpnja 2019. Smatra da ne postoji zakonska osnova za pokretanje postupka protiv dužnosnika radi povrede načela djelovanja u situaciji nepostojanja sukoba ili potencijalnog sukoba interesa.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja te osporava tužbene navode. Ističe da je predmetni postupak pokrenut sukladno odredbama članka 39. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, budući da je izraz „sukob interesa“ u navedenom članku upotrijebljen u širem smislu te se odnosi na sve

moguće povrede odredbi navedenog Zakona, da je u izreci jasno navedeno da je tužitelj propustio očuvati vlastitu vjerodostojnost i povjerenje građana, a koje načelo je nedvojbeno propisano člankom 5. stavkom 1. navedenog Zakona. U odnosu na navode tužitelja kojim dovodi u pitanje ovlaštenje tuženika za donošenje deklaratornih odluka kojima se utvrđuje povreda članka 5. Zakona o sprečavanju sukoba interesa, ističe da su navedenim člankom propisana načela obnašanja javnih dužnosti kojih su se dužnosnici dužni pridržavati u njihovu obnašanju.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenice tuženika, u odsutnosti tužitelja na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja sud je izvršio uvid u spis tuženika priložen uz odgovor na tužbu.

Uvidom u osporavanu odluku od 22. studenog 2019. sud je utvrdio da je istom utvrđeno da je tužitelj sudjelovanjem u odlučivanju Državnog sudbenog vijeća o imenovanju suca Alena Goluba, koji je prethodno donio presudu kojom je supruzi dužnosnika priznata ošteta u iznosu od 40.000,00 kn, za suca Županijskog suda u Bjelovaru, kao dužnosnik, zastupnik u Hrvatskom saboru propustio očuvati vlastitu vjerodostojnost te povjerenje građana, čime je počinio povredu načela djelovanja iz članka 5. stavka 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa.

Odredbom članka 5. stavka 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj: 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 57/15, u daljnjem tekstu ZSSI) propisano je da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana.

Odredbom članka 5. stavak 4. Zakona određeno je da građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba, a koje su u vezi s obnašanjem njihove dužnosti.

Tužitelj dovodeći u pitanje zakonsku osnovu za donošenje osporavane Odluke upire na sadržaj Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-673/2018 od 2. srpnja 2019., u kojoj su razmatrana pravna pitanja granica ovlasti tuženika, između ostalog, pravne osnove za donošenje odluka tuženika kojom su utvrđuju povrede načela djelovanja iz članka 5. Zakona.

Prema mišljenju ovog suda citirane odredbe članka 5. stavak 1. i 4. Zakona predstavljaju norme koje izražavaju temeljne vrijednosti i služe za tumačenje konkretnih odredbi tog Zakona, te predstavljaju opću deklaraciju o načelima djelovanja dužnosnika i o pravima građana da budu upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba.

Stoga je takvo utvrđenje povrede načela djelovanja tuženik dužan povezati sa konkretnom povredom Zakona, koja je kao takva odredbama članka 42. st. 2. i 3. Zakona izričito propisana kao kršenje- povreda odredaba tog Zakona.

Naime, ovaj sud smatra da pravna norma koja propisuje određeno kažnjivo postupanje mora biti jasna i formulirana s dostatnom preciznošću da bi na strani adresata postupanje protivno takvoj normi dovelo do predvidive posljedice koje određena radnja može imati, sukladno čemu bi mogao usmjeriti svoje ponašanje. Odredba članka 5. Zakona kojom se

propisuje postupanje prema određenim etičkim i moralnim načelima, po ocjeni ovog suda nije norma koja je formulirana s dostatnom preciznošću da bi samostalno predstavljala instrument utvrđenja povrede Zakona.

Nadalje, ovaj sud smatra da samo utvrđenje povrede načela djelovanja, kako to čini tuženik osporavanom Odlukom, ujedno predstavlja i oblik sankcioniranja dužnosnika, koji nije utemeljen na postojećim odredbama Zakona, dok odredba članka 30. stavak 1. podstavak 1. Zakona, na koji se pozvao sam tuženik u uvodu osporavanog akta, ne predstavlja dostatnu osnovu za donošenje takve odluke.

Ovo iz razloga što ista odredba članka 30. st. 1. podstavak 1. Zakona nije odredba koja bi tuženiku nedvosmisleno i jasno davala ovlast da provodi postupke i utvrđuje odgovornost dužnosnika isključivo radi povrede načela djelovanja, kao niti nadležnost za izricanje sankcije po istom osnovu, već je prema toj odredbi općenito utvrđeno da u nadležnost Povjerenstva potpada pokretanje postupka sukoba interesa i donošenja odluka o tome da li određeno djelovanje ili propust dužnosnika predstavlja povredu odredbi ovog zakona.

Konačno, valja ukazati kako je odredbom članka 48. st. 1. Zakona propisano da se upravni spor može pokrenuti protiv odluke Povjerenstva iz članka 42.- 45. ovog Zakona. Dakle, prema citiranoj izričitoj odredbi članka 48. st. 1. Zakona, samo protiv onih pojedinačnih odluka kojima je tuženik utvrdio povredu prethodno taksativno navedenih odredbi članaka Zakona i izrekao sankciju ostavljena je mogućnost pokretanja upravnog spora.

Slijedom svega navedenog ovaj sud smatra da u konkretnom slučaju nije postojala pravna osnova da se osporavanom Odlukom utvrđuje kako je tužitelj propustio očuvati vlastitu vjerodostojnost te povjerenje građana, mimo utvrđenja neke druge, konkretizirane povrede, kažnjive prema odredbama Zakona.

Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, uvažio tužbeni zahtjev.

U Zagrebu, 22. svibnja 2020.

Sutkinja:
Maja Valušnić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Željko Lacković, Đurđevac, Ulica kralja Tomislava 65
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, 10000 Zagreb, Kneza Mutimira 5
3. U spis

Za točnost otpavka-ovlaštenu službenik
Snježana Miletić

